YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

19 päivänä huhtikuuta 2005 *

Yhdistetyissä asioissa T-380/02 ja T-128/03,

Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH, kotipaikka Linz (Itävalta), edustajinaan asianajaja G. Secklehner ja asianajaja C. Ofner, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehinään J. Weberndörfer ja G. Schneider,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

joissa toisena osapuolena SMHV:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä oli ja väliintulijana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa on

Chipita International SA, kotipaikka Ateena (Kreikka), edustajanaan asianajaja P. Hoffmann,

ja joissa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan yhtäältä SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 26.9.2002 tekemän päätöksen (asia R 26/2001-1), jolla hylättiin kantajan menetetyn määräajan palauttamista koskeva pyyntö, ja toisaalta SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 13.2.2003 ja/tai 13.3.2003 tekemän päätöksen (asia R 1124/2000-1), jotka liittyvät Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH:n ja Chipita International SA:n väliseen väitemenettelyyn,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit M. E. Martins Ribeiro ja K. Jürimäe,

kirjaaja: hallintovirkamies I. Natsinas,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 14.12.2004 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskeva lainsäädäntö

1 Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, sisältää seuraavat säännökset:

"59 artikla

Määräaika ja muoto

Valitus on tehtävä virastolle kirjallisena kahden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksi antamisesta. Valitus katsotaan tehdyksi vasta, kun valitusmaksu on suoritettu. Valituksen perusteet sisältävä kirjelmä on jätettävä neljän kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksi antamisesta.

— —

77 artikla

Ilmoitusmenettely

Virasto ilmoittaa viran puolesta päätöksistä ja käskyistä saapua kuultavaksi sekä tiedonannoista, jotka ovat alkuna määräajoille tai joiden ilmoittamisesta säädetään muissa tämän asetuksen säännöksissä tai täytäntöönpanoasetuksessa tai joista viraston pääjohtaja määrää.

78 artikla

Menetetyn määräajan palauttaminen

1. Yhteisön tavaramerkin hakijalle tai haltijalle tai muulle virastossa käytävän menettelyn osapuolelle, joka huolimatta olosuhteiden edellyttämästä asianmukaisesta tarkkaavaisuudesta ei ole pystynyt noudattamaan määräaikaa viraston suhteen, voidaan pyynnöstä palauttaa tämän oikeudet, jos noudattamatta jättäminen on tämän asetuksen nojalla suoraan aiheuttanut oikeuden tai muutoksenhakukeinon menettämisen.

2. Pyyntö on esitettävä kirjallisena kahden kuukauden määräajassa noudattamatta jättämisen perusteen lakattua. Suorittamatta jätetty toimi on suoritettava tässä määräajassa. Pyyntö on hyväksyttävä ainoastaan vuoden määräajassa alkaen noudattamatta jätetyn määräajan umpeutumisesta. Jos rekisteröintihakemusta ei ole uudistettu tai uudistamismaksua ei ole maksettu, 47 artiklan 3 kohdan kolmannessa virkkeessä säädetty kuuden kuukauden lisämääräaika vähennetään mainitusta vuoden määräajasta.

— —

4. Viranomainen, jolla on toimivalta päättää suorittamatta jätetystä toimesta, tekee pyyntöä koskevan päätöksen.

— —"

2 Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13 päivänä joulukuuta 1995 annettu komission asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1) sisältää seuraavat säännökset:

"49 sääntö

Valituksen hylkääminen puutteellisena

1) Jos valitus ei ole asetuksen (EY) N:o 40/94 57, 58 ja 59 artiklan ja 48 säännön 1 kohdan c alakohdan ja 2 kohdan mukainen, valituslautakunta hylkää sen puutteellisena, jollei kaikkia puutteita poisteta asetuksen (EY) N:o 40/94 59 artiklassa vahvistetun määräajan kuluessa.

— —

3) Jos valitusmaksu maksetaan valituksen jättämiselle asetuksen (EY) N:o 40/94 59 artiklan mukaisesti asetetun määräajan jälkeen, valitusta ei katsota jätetyksi, ja valitusmaksu palautetaan valittajalle.

— —

61 sääntö

Tiedoksi antamista koskevat yleiset määräykset

1) Viraston menettelyissä kaikki viraston suorittama tiedoksi antaminen tapahtuu lähettämällä alkuperäinen asiakirja, viraston oikeaksi todistama tai viraston sinetillä varustettu jäljennös tai tietokonetuloste, jossa on mainittu sinetti. Osapuolten toimittamien asiakirjojen jäljennöksiltä ei vaadita sellaista oikeaksi todistamista.

2) Tiedoksi antaminen toimitetaan

a) postitse 62 säännön mukaisesti

b) henkilökohtaisesti 63 säännön mukaisesti

c) virastossa olevaan postilokeroon 64 säännön mukaisesti

d) lähettämällä telekopiona tai muilla teknisillä välineillä 65 säännön mukaisesti

e) julkisella kuulutuksella 66 säännön mukaisesti.

62 sääntö

Tiedoksi antaminen postitse

1) Päätökset, joihin liittyy määräaika muutoksenhakua varten, kutsut ja muut asiakirjat viraston pääjohtajan päätöksen mukaan annetaan tiedoksi saantitodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä. Päätökset ja tiedonannot, joihin liittyy jokin muu määräaika, annetaan tiedoksi kirjatulla kirjeellä, jollei viraston pääjohtaja toisin päätä. Kaikki muut tiedoksiannot lähetetään tavallisessa postissa.

— —

65 sääntö

Tiedoksi antaminen telekopioitse tai muulla teknisellä välineellä

1) Tiedoksi antaminen toimitetaan telekopiona lähettämällä tiedoksi annettavan asiakirjan alkuperäiskappale tai jäljennös 61 säännön 1 kohdan mukaisesti. Viraston pääjohtaja päättää lähettämisen yksityiskohdista.

— —

68 sääntö

Puutteet tiedoksi antamisessa

Kun vastaanottaja on saanut asiakirjan, vaikka virasto ei voi osoittaa, että se on asianmukaisesti tiedoksi annettu, tai [vaikka ei ole] noudatettu määräyksiä tiedoksi antamisesta, tiedoksianto katsotaan toimitetuksi sinä päivänä, [jonka virasto määrää vastaanottamispäiväksi].? [1]

— —"

Asian tausta

3 Kantaja on hakenut 16.9.1997 yhteisön tavaramerkkiä sisämarkkinoiden harmonisointivirastolta (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) asetuksen N:o 40/94 nojalla. Erityislomakkeessa oli muun muassa kantajan edustajan yhteystiedot ja tämän faksinumero.

4 Tavaramerkki, jonka rekisteröintiä on haettu, on sanamerkki PAN & CO, ja sitä on haettu tavaroita ja palveluja varten, jotka kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15 päivänä kesäkuuta 1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen pohjautuvan luokituksen luokkiin 11, 30, 35, 37 ja 42, sellaisena kuin tämä sopimus on tarkistettuna ja muutettuna.

1 — Lainausta on korjattu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska asetuksen suomenkielinen versio on epätarkka.

5 Yhteisön tavaramerkkihakemus julkaistiin 20.7.1998 *Yhteisön tavaramerkkilehdessä* nro 54/98.

6 Chipita International SA (jäljempänä väliintulija) teki 19.10.1998 asetuksen N:o 40/94 42 artiklan 1 kohdan nojalla väitteen, jolle annettiin viitenumero B 92 413. Väitteen tueksi vedottiin asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun sekaannusvaaraan haetun tavaramerkin ja väliintulijan hakeman yhteisön tavaramerkin välillä. Viimeksi mainittu tavaramerkki, jota haettiin 30.8.1996 Nizzan sopimuksen mukaiseen luokkaan 30 kuuluville tuotteille, on esitetty alla:

7 Väite kohdistui sanamerkin PAN & CO rekisteröintiin yksinomaan edellä mainittuun luokkaan kuuluvien tuotteiden osalta.

8 Väiteosasto hylkäsi 22.9.1999 tekemällään päätöksellä kantajan yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen, mutta ainoastaan Nizzan sopimuksen luokkaan 30 kuuluvien tavaroiden osalta.

9 SMHV pyysi 21.2.2000 lähettämällään faksilla kantajaa maksamaan rekisteröintimaksun.

10 SMHV:n asiamiehen ja kantajan edustajan puhelinkeskustelun johdosta väiteosaston 22.9.1999 tekemä päätös toimitettiin kantajan edustajalle sähköpostitse 25.4.2000.

11 Kantaja esitti 23.6.2000 päivätyllä kirjeellä, joka saapui SMHV:hen 26.6.2000, pyynnön menetetyn määräajan palauttamisesta asetuksen N:o 40/94 78 artiklan mukaisesti sekä vaatimuksen saada tutustua asiakirjoihin ja vaatimuksen kustannusten korvaamisesta.

12 Kantaja väittää menetetyn määräajan palauttamista koskevan pyyntönsä tueksi, että SMHV ei ole ilmoittanut sille väitemenettelystä B 92 413 ja että hän oli saanut siitä tiedon vasta rekisteröintimaksua vaadittaessa. Tässä tilanteessa se ei ollut voinut noudattaa määräaikaa, joka liittyy huomausten toimittamiseen yhteisön tavaramerkkiä koskevaa hakemusta vastaan tehdystä väitteestä, eikä määräaikaa, joka koskee valituksen tekemistä väiteosaston 22.9.1999 tekemästä päätöksestä. Kantaja vaati oikeuksiensa palauttamista sellaisina, kuin ne olivat siinä vaiheessa, jossa käsittely oli vuosi ennen menetetyn määräajan palauttamista koskevan pyynnön esittämistä, ja esitti kyseisen pyynnön liitteenä väliintulijan tekemää väitettä koskevia huomautuksia.

13 Kantaja vaati lisäksi samalla kirjeellä, että huomautuksia pidetään valituksena väiteosaston 22.9.1999 tekemästä päätöksestä nro 799/1999 siinä tapauksessa, että SMHV arvioi oikeuksien palauttamisen olevan mahdotonta, ja liitti mukaan sekin valitusmaksun suorittamiseksi.

14 Väiteosasto ilmoitti 25.10.2000 tekemällään päätöksellä nro 2480/2000, että se ei ole asetuksen N:o 40/94 78 artiklan 4 kohdan nojalla toimivaltainen päättämään menetetyn määräajan palauttamista koskevasta pyynnöstä, sikäli kuin se koskee sen 22.9.1999 tekemän päätöksen valitusajan noudattamatta jättämistä. Väiteosasto jätti pyynnön tutkimatta muilta osin, koska se oli esitetty yli vuosi 6.2.1999 päättyneen

noudattamatta jätetyn määräajan jälkeen, eli sen kolmen kuukauden ajan jälkeen, jonka SMHV oli asettanut kantajalle 6.11.1998 päivätyllä tiedonannollaan huomautusten toimittamiselle väitteestä. Se myös totesi, että pyyntö ei missään tapauksessa ollut perusteltu, koska väitemenettelyyn B 92 413 liittyvät asiakirjat oli asianmukaisesti toimitettu kantajalle.

15 SMHV ilmoitti 29.11.2000 päivätyllä kirjeellään kantajalle, että myös sen 23.6.2000 tekemää pyyntöä pidetään valituksena väiteosaston 22.9.1999 tekemästä päätöksestä nro 799/1999 (asia R 1124/2000-1).

16 Kantaja teki 2.1.2001 SMHV:lle asetuksen N:o 40/94 59 artiklan nojalla valituksen väiteosaston 25.10.2000 tekemästä päätöksestä nro 2480/2000 (asia R 26/2001-1).

17 SMHV pyysi 2.8.2002 kantajaa esittämään huomautuksensa faksitse toimitetuista lähetysraporteista, jotka koskivat yhtäältä 6.11.1998 päivätyn tiedonannon, jolla ilmoitettiin väitteestä ja kehotettiin esittämään huomautukset väitteestä kolmen kuukauden määräajassa, ja toisaalta väiteosaston 22.9.1999 tekemän päätöksen nro 799/1999 onnistunutta lähetystä. Kantaja vastasi tähän pyyntöön 2.10.2002 päivätyllä kirjeellään.

18 Ensimmäinen valituslautakunta hylkäsi 26.9.2002 tekemällään päätöksellä kantajan valituksen väiteosaston 25.10.2000 tekemästä päätöksestä nro 2480/2000 sillä perusteella, että määräajan palauttamista koskevaa pyyntöä ei ollut esitetty asetuksessa N:o 40/94 säädetyssä määräajassa.

19 Sen jälkeen kun ensimmäisen valituslautakunnan 26.9.2002 tekemä päätös oli annettu kantajalle tiedoksi faksitse 2.10.2002, siitä ilmoitettiin kantajalle, jonka puolesta puhevaltaa käyttää sen edustaja, kirjattuna kirjeenä vastaanottotodistusta vastaan, joka oli asianmukaisesti allekirjoitettu 10.10.2002.

20 Ensimmäinen valituslautakunta hylkäsi 13.2.2003 tekemällään päätöksellä, joka annettiin kantajalle tiedoksi 19.2.2003, kantajan valituksen väiteosaston 22.9.1999 tekemästä päätöksestä nro 799/1999 sillä perusteella, että mainittua valitusta ei ollut tehty asetuksen N:o 40/94 59 artiklan mukaisessa määräajassa, joka päättyi 22.11.1999.

21 Ensimmäinen valituslautakunta oikaisi edellä mainittua päätöstä 13.3.2003 tekemällään päätöksellä, joka annettiin kantajalle tiedoksi 24.3.2003, ja totesi muun muassa, että asetuksen N:o 2868/95 49 säännön 3 kohdan nojalla kyseessä olevaa valitusta ei katsota jätetyksi.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

22 Kantaja nosti nyt esillä olevat kanteet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 18.12.2002 ja 18.4.2003 jättämillään kannekirjelmillä, jotka kirjattiin asianumeroilla T-380/02 ja T-128/03.

23 SMHV jätti vastineensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 15.7.2003 asiassa T-380/02 ja 11.9.2003 asiassa T-128/03.

24 Väliintulija jätti 18.8.2003 asiassa T-128/03 vastineen, jossa se vaati käsittelyn lykkäämistä siihen saakka, kunnes asiassa T-380/02 on annettu tuomio. Kantaja ja SMHV ovat vastustaneet lykkäysvaatimusta ja ilmoittaneet sen sijaan puoltavansa näiden asioiden yhdistämistä.

25 Asiat T-380/02 ja T-128/03 yhdistettiin suullista käsittelyä ja tuomion antamista varten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtajan 3.2.2004 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 50 artiklan mukaisesti.

26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti aloittaa suullisen käsittelyn esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ja pyysi prosessinjohtotoimenpiteenä asianosaisia vastaamaan tiettyihin kysymyksiin ja esittämään eräitä asiakirjoja, minkä nämä tekivät niille asetetussa määräajassa.

27 Kantajan ja SMHV:n lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 14.12.2004 pidetyssä istunnossa.

28 Kantaja tarkensi tässä istunnossa vaativansa asiassa T-380/02 valituslautakunnan 26.9.2002 tekemän päätöksen, eikä sen 2.10.2002 tekemän päätöksen kumoamista, kuten se on kanteessaan virheellisesti ilmoittanut. SMHV ei esittänyt huomautuksia tältä osin.

29 Kantaja vaatii asiassa T-380/02, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa valituslautakunnan 26.9.2002 tekemän päätöksen

— velvoittaa vastaajan palauttamaan menetetyn määräajan

— velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

30 Kantaja vaatii asiassa T-128/03, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa valituslautakunnan 13.2.2003 tekemän päätöksen ja/tai valituslautakunnan 13.3.2003 tekemän päätöksen

— velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

31 SMHV vaatii näissä kahdessa asiassa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Asianosaisten lausumat

Asia T-380/02

32 Kantaja selvittää ensiksi, että vastaanotettuaan 21.2.2000 SMHV:n rekisteröintimaksun maksamista koskevan vaatimuksen, se huomasi, että ilmoitetuista tavaraluokista puuttui yksi luokka. Kantaja huomauttaa, että SMHV toimitti sille sen tiedustelun johdosta sähköpostitse 25.4.2000 väiteosaston 22.9.1999 tekemän päätöksen nro 799/1999, jonka ansiosta se sai tiedon sen yhteisön tavaramerkkihakemusta vastaan tehdystä väitteestä.

33 Kantaja toteaa saaneensa tiedon väitemenettelystä perehtyessään väiteosaston 25.10.2000 tekemään päätökseen, jossa vedotaan neljään SMHV:n sille toimittamaan asiakirjaan, jotka ovat seuraavat:

— 6.11.1998 päivätty faksi, jolla on ilmoitettu väitteestä ja mahdollisten huomautusten esittämiselle asetetun kolmen kuukauden määräajan alkamisesta, joka päättyi siis 6.2.1999

— 3.6.1999 päivätty faksi, jolla ilmoitettiin, että aikaisempi tavaramerkki, johon väite perustui, oli sillä välin rekisteröity yhteisön tavaramerkkirekisteriin ja että päätös tehtäisiin ainoastaan käytettävissä olevan näytön perusteella

— 22.9.1999 päivätty faksi, jolla ilmoitettiin väiteosaston samana päivänä tekemästä päätöksestä nro 799/1999

— 11.1.2000 päivätty faksi, jolla ilmoitettiin edellä mainitun päätöksen voimaantulosta ja yhteisön tavaramerkkihakemuksen osittaista muuttamista koskevan hakemuksen toimittamiselle asetetun kolmen kuukauden määräajan alkamisesta.

34 Mikään näistä asiakirjoista ei ollut tullut kantajan edustajan tietoon, jonka sisäinen organisaatio ei mitenkään mahdollistanut sitä, että jopa neljä asiakirjaa häviäisi. Kantajalle ei näin ollen omien sanojensa mukaan annettu oikeutta tulla kuulluksi, koska sen oli mahdotonta olla yhteydessä väitteentekijään sovittelulle varatun ajanjakson aikana, esittää huomautuksia tai tehdä valitusta väiteosaston päätöksestä nro 799/1999 asetetussa määräajassa. Kantaja väittää, että näissä olosuhteissa ja huolimatta olosuhteiden edellyttämästä asianmukaisesta tarkkaavaisuudesta sillä ei ole ollut mahdollisuutta noudattaa SMHV:n asettamia määräaikoja, joten menetetyn määräajan palauttaminen on perusteltua.

35 Kantaja huomauttaa, että se on pyytänyt SMHV:ltä, että sen oikeudet palautetaan sellaisina, kuin ne olivat vuosi ennen menetetyn määräajan palauttamista koskevan pyynnön tekemistä, nimenomaan siksi, ettei se tiennyt väitemenettelystä.

36 Se väittää toiseksi, että SMHV:n väitettä, jonka mukaan väitettä koskevien huomautusten esittämiselle asetetut määräajat olivat päättyneet yli vuosi ennen menetetyn määräajan palauttamista koskevan pyynnön tekemistä, ei voida hyväksyä.

37 Kantaja huomauttaa tältä osin, että SMHV ei vielä ollut lausunut väitteestä 26.6.1999 mennessä, eli vuotta ennen edellä mainitun pyynnön jättämistä, ja että väitemenettely päätettiin vasta toimivaltaisen osaston päätöksellä. Se väittää, että määräajat, joilla tarkoitetaan "ajanjaksoja" tai "aikavälejä", joiden aikana se olisi voinut tehdä menettelyllisiä toimenpiteitä, kuten pyytää väitemenettelyn keskeyttämistä, peruuttaa rekisteröintihakemuksen tai rajoittaa hakemuksen tavara- ja palveluluetteloa tai neuvotella väitteentekijän kanssa, kuluivat tämän päätöksen tekemiseen saakka. Näissä olosuhteissa menetetyn määräajan palauttaminen olisi kantajan mukaan voitu myöntää sille, kun otetaan huomioon se, että kantaja on menettänyt myös mahdollisuuden valittaa väiteosaston päätöksestä.

38 Kantaja väittää kolmanneksi, että SMHV ei ole osoittanut, että kyseessä olevat neljä asiakirjaa on tosiasiallisesti annettu sen edustajalle tiedoksi, koska kahden lähetysraportin toimittaminen on tältä osin riittämätöntä, sillä faksilähetykset ovat saattaneet epäonnistua. Se esittää, että faksien lähetysraportit yleensä ja SMHV:n raportit erityisesti eivät ole missään tapauksessa asianmukaisia osoittamaan tiedoksiantoa. Tuollaisessa tapauksessa valituslautakunnan omaksuma asetuksen N:o 40/94 78 artiklan suppea tulkinta poistaisi kokonaan mahdollisuuden menetetyn määräajan palauttamiseen, koska kun yhtään asiakirjaa ei ole annettu tiedoksi, menetetyn määräajan palauttaminen ei olisi koskaan mahdollista, sillä mikään määräaika ei alkaisi kulua, koska tiedoksiantoa ei ole tehty.

39 Kantaja huomauttaa lopuksi, että väiteosasto ei ole 25.10.2000 tekemässään päätöksessä lausunut päättyneeseen valituksen tekemisen määräaikaan liittyvästä menetetyn määräajan palauttamisesta, ja toteaa kirjoittaneensa SMHV:lle 22.11.2000, jotta tuosta kanteen osasta lausuttaisiin.

40 SMHV toteaa, että valituslautakunta on perustellusti jättänyt menetetyn määräajan palauttamista koskevan pyynnön tutkimatta asetuksen N:o 40/94 78 artiklan 2 kohdan kolmannen virkkeen mukaisesti, koska mainittu pyyntö on jätetty yli vuosi sen jälkeen, kun määräaika, jota ei ole noudatettu, on umpeutunut 6.2.1999.

Asia T-128/03

41 Kantaja esittää kolme kanneperustetta kumoamiskanteensa tueksi.

42 Ensinnäkin se moittii valituslautakuntaa siitä, että se on muuttanut huomattavasti alkuperäisen 13.2.2003 tekemänsä päätöksen perusteluita ja päätösosaa asetuksen N:o 2868/95 53 säännön vastaisesti, jonka mukaan vain selvien erehdysten korjaaminen on sallittua. Tätä korjaamista on pidettävä oikeudelliselta kannalta vaikutuksettomana toimenpiteenä.

43 Toiseksi kantaja katsoo, että SMHV ei ole antanut tiedonantojaan ja päätöksiään asianmukaisesti tiedoksi.

44 Kantaja tarkensi istunnossa, että SMHV:llä ei ole täyttä valinnanvapautta asetuksen N:o 2868/95 61 säännön 2 kohdassa lueteltujen tiedoksiantotapojen osalta ja että sen olisi pitänyt käsiteltävänä olevassa asiassa toimia mainitun asetuksen 62 säännön 1 kohdan mukaan, jossa säädetään tiedoksi antamisesta postitse.

45 Kantaja toteaa, että osoittaakseen antaneensa tiedoksi neljä edellä 33 kohdassa mainittua asiakirjaa, joita kantaja ei ole koskaan saanut, SMHV tyytyy esittämään faksien lähetysraportit, jotka eivät voi missään tapauksessa olla osoitus muotomääräysten mukaisesta tiedoksiannosta. Ne ovat vain aihetodisteita tiedoksiannosta.

46 Lisäksi näistä raporteista se, joka liittyy 6.11.1998 tehtyyn tiedoksiantoon yhteisön tavaramerkkihakemusta vastaan tehdystä väitteestä, on selvästi virheellinen, koska siitä ei ilmene Itävallan suuntanumeroa. Mainitussa raportissa oleva maininta "OK" osoittaa, että vahvistus onnistuneesta lähetyksestä voidaan saada myös siinä tapauksessa, että faksin lähetyksessä on tapahtunut virhe. Kantaja huomauttaa, että valituslautakunta ei 13.2.2003 tekemässään päätöksessä viitannut kyseessä olevaan raporttiin vaan tarkasteli ainoastaan väiteosaston 22.9.1999 tekemän päätöksen lähetyksen vahvistavaa raporttia.

47 Kantaja korostaa, että joka tapauksessa kokemus osoittaa, että on mahdollista saada lähetyksen vahvistava raportti, vaikka faksi ei ole koskaan saapunut määränpäähänsä.

48 Sitä paitsi eri kansallisten virastojen ja Euroopan patenttiviraston käytäntöjen tarkastelu osoittaa, että virallisten tiedonantojen, etenkin sellaisten, jotka aloittavat jonkin määräajan, lähettäminen postitse tai faksitse erityisiä turvatoimenpiteitä noudattaen ei vastaa ainoastaan eurooppalaista, vaan myös kansainvälistä oikeudellista käytäntöä. Kun asiakirja on lähetetty ainoastaan faksitse, tiedoksiannon ei voida koskaan osoittaa tapahtuneen asianmukaisesti.

49 Kolmanneksi kantaja vetoaa puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen sikäli kuin sille ei ole vieläkään annettu oikeutta tutustua väitemenettelyn asiakirjoihin, jota se on pyytänyt 12.7.2002.

50 SMHV katsoo, että kaikki kantajan esittämät väitteet on hylättävä perusteettomina.

51 Väliintulija esittää, että valituslautakunta katsoi 13.2.2003 antamassaan päätöksessä perustellusti, että olemassa olevat aihetodisteet riittävät osoittamaan, että väiteosaston 22.9.1999 tekemä päätös oli annettu kantajalle tosiasiallisesti tiedoksi samana päivänä ja että päätöksestä nostettu kanne on näin ollen jätettävä tutkimatta.

52 Väliintulija huomauttaa, että kantaja ei ole esittänyt näyttöä, ja tarkemmin faksinsa päivittäisten lähetys- ja vastaanottoraporttien kopioita, joiden perusteella edellä mainitun tiedoksiannon pätevyys voitaisiin kumota.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

53 On selvää, että sekä menetetyn määräajan palauttamista koskeva pyyntö että valitus väiteosaston 22.9.1999 tekemästä päätöksestä nro 799/1999, jolla hyväksyttiin yhteisön tavaramerkkiä vastaan tehty väite, hylättiin sillä perusteella, että niitä ei ollut tehty tätä varten asetetussa määräajassa. SMHV katsoi nimittäin, että kyseessä olevat määräajat olivat alkaneet kulua siitä, kun kantajalle annettiin faksitse tiedoksi 6.11.1998 päivätty tiedonanto, jolla ilmoitettiin sen tavaramerkkihakemusta vastaan tehdystä väitteestä ja kolmen kuukauden määräajan alkamisesta mahdollisten huomautusten esittämiselle, ja väiteosaston 22.9.1999 tekemä päätös nro 799/1999, johon liitetyssä kirjeessä ilmoitettiin, että päätökseen voidaan hakea muutosta kahden kuukauden määräajassa sen tiedoksiannosta lukien.

54 Kantaja väittää sen lisäksi, ettei se ole saanut yhtäkään näistä fakseista, että SMHV:n olisi pitänyt noudattaa asetuksen N:o 2868/95 62 säännön 1 kohtaa, jossa säädetään tiedoksiannosta postitse, ja että faksien lähetysraportit eivät voi missään tapauksessa olla osoitus muotomääräysten mukaisesta tiedoksiannosta, joka ainoastaan voi aloittaa määräajan.

55 Tältä osin on muistutettava, että faksitse lähettämisen näyttöarvo riippuu samanaikaisesti sekä siitä muodollisuuden asteesta, jota kyseessä olevan toimen osalta edellytetään asiaan sovellettavissa säännöksissä, että juuri tämän lähetystavan käyttämisen olosuhteista, kun muistutetaan, että yleisesti ottaen faksitse lähettäminen ei kyseenalaista millään tavalla toimen sitovia oikeusvaikutuksia. Kun asiaan sovellettavissa säännöksissä säädetään tiettyjä toimia koskevasta erityisestä muotovaatimuksesta, on tarkastettava, onko lähettäminen faksitse yhteensoveltuva näiden säännösten kanssa (asia C-398/00, Espanja v. komissio, tuomio 18.6.2002, Kok. 2002, s. I-5643, 21 ja 22 kohta).

56 Käsiteltävänä olevassa asiassa asetuksen N:o 2868/95 61 säännön 2 kohdassa esitetään erilaisia mahdollisia tapoja antaa SMHV:n tiedonannot ja päätökset tiedoksi, joista yksi on faksitse lähettäminen. Jokaisesta näistä lähetysmenettelyistä on erityinen säännös, jossa esitetään niiden edellytykset ja ehdot.

57 Asetuksen N:o 2868/95 66 säännössä mainittu tiedoksi antaminen julkisella kuulutuksella *Yhteisön tavaramerkkilehdessä* toimitetaan ainoastaan silloin, jos vastaanottajan osoitetta ei saada selville tai jos 62 säännön 1 kohdan mukainen tiedoksi antaminen osoittautuu mahdottomaksi viraston toisesta yrityksestä huolimatta. Asetuksen N:o 2868/95 64 säännössä mainittu tiedoksi antaminen toimittamalla asiakirjat virastossa olevaan lokeroon edellyttää, että vastaanottajalla on tuollainen postilokero, jonne asiakirja voidaan toimittaa.

58 Mitä tulee tiedoksi antamiseen faksitse, asetuksen N:o 2868/95 65 säännössä säädetään, että se toimitetaan lähettämällä "tiedoksi annettavan asiakirjan" alkuperäiskappale tai jäljennös 61 säännön 1 kohdan mukaisesti. Viimeksi mainittu muotoilu osoittaa yleisen luonteensa vuoksi, että tällainen tiedoksianto voidaan toteuttaa riippumatta tiedoksi annettavan asiakirjan luonteesta. Tätä johtopäätöstä tukee SMHV:n pääjohtajan 1.4.1997 tekemän päätöksen EX-97-1, jossa määritellään SMHV:n päätösten, tiedonantojen ja ilmoitusten muoto, 1 artiklan sanamuoto, jossa määritetään se, miten toimielimen tai SMHV:n osaston sekä vastuullisen asiamiehen tai asiamiesten nimet ilmoitetaan, "kun SMHV:n päätös, tiedonanto tai ilmoitus toimitetaan faksitse". Toimittaminen faksitse voi siis koskea kaikkia SMHV:n päätöksiä tai tiedonantoja.

59 Postitse tapahtuvan tiedoksiannon osalta asetuksen N:o 2868/95 62 säännön 1 kohdassa säädetään erilaisesta menettelytavasta tiedoksi annettavan asiakirjan mukaan. On nimittäin muistettava, että tämän säännön mukaan päätökset, joihin liittyy määräaika muutoksenhakua varten, kutsut ja muut asiakirjat viraston pääjohtajan päätöksen mukaan annetaan tiedoksi saantitodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä. Päätökset ja tiedonannot, joihin liittyy jokin muu määräaika, annetaan tiedoksi kirjatulla kirjeellä, jollei SMHV:n pääjohtaja toisin päätä. Kaikki muut tiedoksiannot lähetetään tavallisessa postissa.

60 Tämän säännön, jossa viitataan kaikkiin SMHV:n mahdollisesti tiedoksi antamiin asiakirjoihin, sanamuodosta seuraa, että siihen kirjatut ehdot soveltuvat ainoastaan silloin, kun tiedonanto on päätetty toimittaa postitse. Poistamatta muilta mainitun asetuksen 61 säännön 2 kohdassa mainituilta tiedoksiantotavoilta — lukuun ottamatta tiedoksiantoa julkisella kuulutuksella *Yhteisön tavaramerkkilehdessä* — niiden tehokasta vaikutusta, ei voida katsoa, että SMHV:llä olisi velvollisuus suorittaa tiedoksianto yksinomaan postitse päätöksistä, joihin liittyy määräaika muutoksenhakua varten, ja tiedonannoista, joihin liittyy jokin muu määräaika, kuten on väiteosaston 22.9.1999 tekemän päätöksen ja 6.11.1998 päivätyn tiedonannon osalta.

61 SMHV on näin ollen voinut laillisesti antaa edellä mainitut asiakirjat tiedoksi faksitse, joten on arvioitava tuolla tavoin suoritettujen lähetysten näyttöarvoa lähetystavan käyttämisen olosuhteiden kannalta.

62 Vaikka oletettaisiin, että 6.11.1998 päivätyn tiedonannon ja väiteosaston 22.9.1999 tekemän päätöksen säännönmukainen tiedoksianto edellyttää, kuten kantaja väittää, asetuksen N:o 2868/95 62 säännön 1 kohdan mukaisesti lähettämistä postitse, jota ei kiistatta ole tehty käsiteltävänä olevassa asiassa, olisi joka tapauksessa suoritettava sama analyysi.

63 Tältä osin on muistettava, että asetuksen N:o 2868/95 68 säännön mukaan, jonka otsikko on nimenomaisesti "Puutteet tiedoksi antamisessa", kun vastaanottaja on saanut asiakirjan, vaikka virasto ei voi osoittaa, että se on asianmukaisesti tiedoksi annettu, tai vaikka ei ole noudatettu määräyksiä tiedoksi antamisesta, tiedoksianto katsotaan toimitetuksi sinä päivänä, jonka virasto määrää vastaanottamispäiväksi.

64 Tämä säännös on ymmärrettävä kokonaisuudessaan luettuna siten, että siinä myönnetään SMHV:lle mahdollisuus määrätä päivä, jona asiakirja on saapunut vastaanottajalleen, kun se ei voi osoittaa, että se on asianmukaisesti tiedoksi annettu, tai kun ei ole noudatettu määräyksiä tiedoksi antamisesta, ja että sillä liitetään tähän näyttöön säännönmukaisen tiedoksiannon oikeusvaikutukset.

65 Koska asetuksen N:o 2868/95 68 säännössä ei säädetä minkäänlaisesta muotovaatimuksesta tämän näytön esittämisen osalta, on myönnettävä, että näyttö voidaan esittää myös faksilla siltä osin kuin tämän lähetystavan käyttämisen olosuhteet osoittavat sillä olevan näyttöarvoa.

66 SMHV on esittänyt tässä menettelyssä useita liitteitä, joiden joukossa on 22.9.1999 päivätty kirje, jolla SMHV on antanut kantajalle tiedoksi väiteosaston samana päivänä tekemän päätöksen nro 799/1999, ja 6.11.1998 päivätty tiedonanto, joihin on liitetty vastaavat faksien lähetysraportit.

67 Lähetysraportti, joka on liitetty väiteosaston 22.9.1999 tekemän päätöksen nro 799/1999 tiedoksiantoon, sisältää seuraavat merkinnät:

— "0004336122221918" rivillä "TELEFONO CONEXION" (puhelinyhteys), joka vastaa kantajan edustajan toimiston faksinumeroa, joka on ilmoitettu yhteisön tavaramerkkihakemuksessa ja jonka edellä on "0" SMHV:n ulkolinjan tunnuksena

— "DR. LINDMAYR" rivillä "ID CONEXION" (lähetyksen vastaanottaja), joka työskentelee samassa asianajotoimistossa kuin kantajan edustaja Secklehner

— "22/09 16:14" lähetyksen päivämääränä ja kellonaikana

— "9" lähetettyjen sivujen lukumääränä, joka vastaa tosiasiallisesti väiteosaston 22.9.1999 tekemän päätöksen nro 799/1999 kahdeksaa sivua, joihin on liitetty tiedoksiantokirje samalta päivältä

— "RESULTADO OK" osoituksena onnistuneesta faksilähetyksestä.

68 Lähetysraportti, joka liittyy 6.11.1998 annettuun tiedonantoon, sisältää seuraavat merkinnät:

— "036122221918" rivillä "TELEFONO CONEXION" (puhelinyhteys)

— "DR. LINDMAYR" rivillä "ID CONEXION" (lähetyksen vastaanottaja)

— "06/11 18:20" lähetyksen päivämääränä ja kellonaikana

— "11" lähetettyjen sivujen lukumääränä, joka vastaa tosiasiallisesti väliintulijan jättämää väitekirjelmää, johon on liitetty 6.11.1998 päivätty SMHV:n kirje, jossa ilmoitetaan väitteestä ja kolmen kuukauden määräajan alkamisesta mahdollisten huomautusten esittämiselle

— "RESULTADO OK" osoituksena onnistuneesta faksilähetyksestä.

69 Väiteosaston 22.9.1999 päivätyn päätöksen nro 799/1999 tiedoksiantoon liitetyn lähetysraportin osalta edellä 67 kohdassa luetellut seikat kokonaisuutena, joihin kaikkiin valituslautakunta on viitannut 13.2.2003 tekemässään päätöksessä (ks. päätöksen 23 kohta ja sitä seuraavat kohdat), voivat osoittaa SMHV:n toimittamalla lähetysraportilla olevan näyttöarvoa, kun otetaan huomioon, että kantaja ei ole esittänyt tässä oikeusasteessa yhtään täsmällistä väitettä tuon raportin sisältämiä mainintoja vastaan.

70 Tässä suhteessa on todettava, että siltä osin kuin kanteessa on yleisellä tavalla viitattu hallinnollisessa menettelyssä jätettyihin kirjelmiin sisältyviin väitteisiin, kanne ei täytä, kuten asiassa T-128/03 ja asiassa T-380/02, työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisia vaatimuksia eikä sitä siis voida ottaa huomioon (asia T-84/96, Cipeke v. komissio, tuomio 7.11.1997, Kok. 1997, s. II-2081, 33 kohta ja asia T-20/02, Interquell v. SMHV — SCA Nutrition (HAPPY DOG), tuomio 31.3.2004, Kok. 2004, s. 2004, s. II-1001, 20 kohta).

71 Kantaja väittää yhtäältä 6.11.1998 päivättyyn tiedonantoon liittyvän lähetysraportin osalta, että kyse on "erittäin epäilyttävästä" asiakirjasta sikäli kuin "paikallista suuntanumeroa edeltävä osa ei ole kynämerkintöjen vuoksi luettavissa".

72 Tältä osin on riittävää todeta, että kantajan toimittama asiakirja liitteineen on todellisuudessa jäljennös alkuperäisestä asiakirjasta, joka on SMHV:n menettelyn hallinnollisen asiakirjavihkon sivulla 40 ja jossa on numeron "036122221918" vieressä merkkauskynän jälki, joka ei peitä mitään.

73 Toisaalta kantaja väittää, että Itävallan, jossa sen edustajan toimisto sijaitsee, suuntanumero ei näy ja että tällöin on maininnasta "OK" huolimatta mahdotonta, että kyseessä oleva faksi olisi saapunut sille.

74 On huomattava ensinnäkin, että sekä valituslautakunnan 13.2.2003 tekemässä päätöksessä että SMHV:n vastineessa on tarkennettu, että kantajaa edustavan toimiston yhden asianajajan nimen mainitseminen sekä vastaanottajan numero lähetysraportissa johtuvat vastaanottajan faksilaitteen säädöistä. Kantaja ei ole kanteessaan tai istunnossa esittänyt mitään seikkaa, joka olisi SMHV:n väitteen vastainen.

75 Tämän jälkeen ja ennen kaikkea on todettava, että edellä 73 kohdassa mainittu kantajan väite on ristiriidassa sen omien tässä oikeusasteessa esittämien väitteiden kanssa.

76 Vastatessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymykseen, jolla pyritään arvioimaan, voidaanko kanne ottaa tutkittavaksi asiassa T-380/02, kantaja on nimenomaisesti huomauttanut, että hän oli saanut SMHV:ltä faksitse 2.10.2002 valituslautakunnan 26.9.2002 tekemän päätöksen. Vastaanottajan numero, joka näkyy 2.10.2002 lähetetyn faksin lähetysraportissa, on aivan sama kuin 6.11.1998 lähetetyn faksin lähetysraportissa mainittu numero, eli "036122221918".

77 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimitettuihin asiakirjoihin kuuluu lisäksi neljä muuta edellä mainitun numeron sisältävää lähetysraporttia fakseista, joita kantaja ei ole koskaan kiistänyt saaneensa, nimittäin seuraavat:

— 25.10.2000 lähetetty faksi, jolla SMHV on antanut kantajalle tiedoksi väiteosaston samana päivänä tekemän päätöksen hylätä sen menetetyn määräajan palauttamista koskeva pyyntö

— 21.12.2000 lähetetty faksi, joka koostuu samana päivänä päivätystä SMHV:n väiteosaston jäsenen Geroulakoksen kirjeestä, jolla ilmoitetaan kantajan edustajalle vastauksena tämän 28.11.2000 päivättyyn kirjeeseen, että mainittu osasto ei ole enää toimivaltainen osallistumaan kyseessä olevaan asiaan väliintulijana

— 2.8.2002 lähetetty faksi, jolla SMHV on antanut kantajan edustajalle tiedoksi ensimmäisen valituslautakunnan esittelijän tiedonannon

— 17.10.2002 lähetetty faksi, jolla SMHV on saattanut kantajan edustajan tietoon ensimmäisen valituslautakunnan esittelijän tiedonannon, joka on osoitettu väitteentekijän edustajalle.

78 Näyttää näin ollen siltä, että maininta Itävallan suuntanumerosta lähetysraporteissa ei ole välttämätön sen toteamiseksi, että faksi on onnistuneesti lähetetty kantajan edustajalle.

79 On vielä korostettava, että on selvää, että yhteisön tavaramerkkihakemusta koskevan rekisteröintimenettelyn yhteydessä, tätä vastaan nostetussa väitemenettelyssä ja väiteosaston päätöksiä vastaan nostetussa valitusmenettelyssä kantaja on vastaanottanut suuren määrän fakseja sekä ennen niiden neljän faksin lähettämistä, joita se ei tunnusta saaneensa väitemenettelyn yhteydessä, että sen jälkeen.

80 Kahden muun faksin, joita kantaja ei väitteensä mukaan ole saanut, eli 3.6.1999 ja 11.1.2000 päivättyjen faksien (ks. edellä 33 kohta), osalta on todettava, että SMHV on samoin toimittanut lähetysraportit, joiden sisältämät seikat antavat niille näyttöarvoa.

81 Edellä esitetystä seuraa, että SMHV on näyttänyt oikeudellisesti riittävällä tavalla toteen, että kantaja on 6.11.1998 saanut tiedoksi samana päivänä päivätyn tiedonannon, jolla ilmoitettiin väitteestä ja kolmen kuukauden määräajan alkamisesta mahdollisten väitteiden esittämiselle, sekä 22.9.1999 saanut tiedoksi samana päivänä päivätyn väiteosaston päätöksen nro 799/1999 ja siihen liitetyn kirjeen, jossa ilmoitetaan, että tähän päätökseen on haettava muutosta kahden kuukauden määräajassa, joka lasketaan tiedoksiantopäivästä.

82 Tätä johtopäätöstä ei voida kumota kantajan yleisluonteisilla "kokemukseen" perustuvilla huomautuksilla, joiden mukaan lähettäjän laite voi tuottaa lähetysraportin, vaikka faksi ei ole saapunut määränpäähänsä.

83 Kantaja ei ole sitä paitsi toimittanut minkäänlaista näyttöä, jonka perusteella voitaisiin ajatella, että SMHV:n toimittamat lähetysraportit ja etenkin ne, jotka liittyvät 6.11.1998 ja 22.9.1999 lähetettyihin fakseihin, eivät liittyisi lähetyksen kohteena oleviin asiakirjoihin. Päinvastoin yllä on todettu, että jokaisen lähetetyn asiakirjan sivujen kokonaismäärä vastaa edellä mainituissa lähetysraporteissa ilmoitettuja määriä.

84 Muilta osin on huomattava, että valituslautakunta oli 2.8.2002 pyytänyt kantajaa toimittamaan kaiken näytön sen osoittamiseksi, että 6.11.1998 päivättyä tiedoksiantoa ja 22.9.1999 tehtyä väiteosaston päätöstä nro 799/1999 ei ole annettu tiedoksi, eikä kantaja ole, kuten väiteosasto korostaa 13.2.2003 tekemässään päätöksessä, toimittanut minkäänlaista näyttöä tästä eikä erityisesti esittänyt, kuten oli pyydetty, faksinsa päivittäisiä lähetys- ja vastaanottoraportteja kyseessä olevilta päiviltä eikä syitä, jotka olisivat estäneet niiden toimittamisen. Kantaja on vasta asiaan T-128/03 liittyvässä kanteessa väittänyt ensimmäistä kertaa, että sen edustajan faksi ei ollut tuona ajankohtana säädetty sillä tavalla, että se olisi voinut tuottaa päivittäisiä raportteja.

85 Kun otetaan huomioon edellä 67 ja 68 kohdassa mainittujen lähetysraporttien näyttöarvo, on yhtäältä todettava, että 6.11.1998 päivätyn tiedonannon, jolla ilmoitettiin kolmen kuukauden määräajan alkamisesta mahdollisten huomautusten esittämiseksi, tiedoksi antaminen faksitse on tosiasiallisesti aloittanut tuon määräajan, jonka päättyminen 6.2.1999 muodostaa menetetyn määräajan palauttamista koskevalle pyynnölle asetetun vuoden määräajan alkamisajankohdan. Vastoin

kantajan puolustamaa käsitystä, jonka mukaan vuoden määräaika lasketaan väiteosaston 22.9.1999 tekemästä päätöksestä, asetuksen N:o 40/94 78 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla "noudattamatta jätetyllä määräajalla" ei voida tarkoittaa "ajanjaksoa", jolla ei ole ennalta määrättyä päättymisajankohtaa, eli kyseisessä tapauksessa edellä mainittuun päätökseen asti kulunutta aikaa.

86 Koska menetetyn määräajan palauttamista koskeva pyyntö on esitetty 26.6.2000 eli yli vuosi kolmen kuukauden noudattamatta jätetyn määräajan päättymisen 6.2.1999 jälkeen, ensimmäinen valituslautakunta on perustellusti 26.9.2002 tehdyllä päätöksellään hylännyt kantajan valituksen väiteosaston 25.10.2000 tekemästä päätöksestä, jolla hylättiin kyseinen pyyntö, koska sitä ei ollut tehty asetuksen N:o 40/94 78 artiklan 2 kohdassa säädetyssä vuoden määräajassa.

87 On todettava toisaalta, että väiteosaston 22.9.1999 tekemän päätöksen nro 799/1999 tiedoksianto faksitse on tosiasiallisesti aloittanut kahden kuukauden valitusajan kulumisen, kuten asetuksen N:o 40/94 59 artiklassa on säädetty, ja että kyseinen määräaika on päättynyt 22.11.1999. On kiistatonta, että kantaja on tehnyt valituksen ja maksanut valitusmaksun vasta 26.6.2000, eli liian myöhään.

88 Tämä viimeksi mainittu johtopäätös tekee tehottomaksi kantajan kanneperusteen, johon se vetoaa sen vaatimuksensa tueksi, että valituslautakunnan 13.2.2003 tekemä päätös "ja/tai" valituslautakunnan 13.3.2003 tekemä päätös kumotaan, ja joka koskee asetuksen N:o 2868/95 53 artiklan rikkomista.

89 On kiistatonta, että sen jälkeen kun valituslautakunta jätti 13.2.2003 tekemällään päätöksellä kantajan tekemän valituksen tutkimatta liian myöhään esitettynä, se antoi 13.3.2003 päätöksen, jossa se ei ainoastaan oikaissut tiettyjen asiakirjojen virheellisiä päivämääriä vaan myös hyväksyi uuden hylkäysperusteen, nimittäin valitusmaksun suorittamisen valitusajan päättymisen jälkeen sekä vastaavasti uuden päätöslauselman, koska valitusta ei katsottu jätetyksi, mistä seuraa välttämättä, että mainittu valitusmaksu palautetaan asetuksen N:o 2868/95 49 säännön 3 kohdan mukaisesti valittajalle.

90 Kantaja väittää, että näin tehdessään valituslautakunta on rikkonut asetuksen N:o 2868/95 53 sääntöä, jossa sallitaan vain selvien virheiden oikaiseminen.

91 Sen lisäksi, että asetuksen N:o 2868/95 49 säännössä, myös sen 3 kohdassa, säädetään "valituksen hylkäämisestä puutteellisena", on huomautettava, että valituslautakunnan myöhemmin antamissa ratkaisuissa on molemmissa annettu myöntävä vastaus samaan ongelmaan, eli kyseisessä asiassa siihen, onko kantaja toiminut liian myöhään valittaessaan väiteosaston 22.9.1999 tekemästä päätöksestä nro 799/1999, kun otetaan huomioon myös asetuksen N:o 40/94 59 artiklassa säädetty kahden kuukauden määräaika.

92 Riippumatta siitä, katsotaanko valituslautakunnan 13.3.2003 tekemä päätös asetuksen N:o 2868/95 53 säännön vastaiseksi vai ei, kantajan asiana on näin ollen joka tapauksessa osoittaa, että valituslautakunta on arvioinut virheellisesti, että kantaja ei ole tehnyt valitusta tai maksanut siihen liittyvää valitusmaksua asetuksen N:o 40/94 59 artiklassa säädetyssä määräajassa, mitä kantaja ei ole tehnyt, kuten edellä 53–87 kohdassa todetaan.

93 Kantaja esittää valituslautakunnan 13.2.2003 tekemää päätöstä "ja/tai" valituslautakunnan 13.3.2003 tekemää päätöstä vastaan nostamansa kumoamiskanteen tueksi vielä kanneperusteen, jonka mukaan puolustautumisoikeuksia on loukattu sikäli kuin sille ei ole käsiteltävänä olevan kanteen nostamiseen mennessä myönnetty oikeutta saada tutustua väitemenettelyn asiakirjoihin, jota se on pyytänyt 26.6.2000 ja 12.7.2002.

94 Tältä osin on muistettava, että puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen on yhteisön oikeuden yleinen periaate, jonka mukaan henkilöille, joihin kohdistetaan heidän etuihinsa huomattavasti vaikuttavia viranomaispäätöksiä, on varattava tilaisuus tulla asianmukaisesti kuulluksi (asia T-122/99, Procter & Gamble v. SMHV (saippuan muoto), tuomio 16.2.2000, Kok. 2000, s. II-265, 42 kohta; asia T-34/00, Eurocool Logistik v. SMHV (EUROCOOL), tuomio 27.2.2002, Kok. 2002, s. II-683, 21 kohta ja asia T-79/00, Rewe-Zentral v. SMHV (LITE), tuomio 27.2.2002, Kok. 2000, s. II-705, 14 kohta).

95 Puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaate on vahvistettu asetuksen N:o 40/94 73 artiklassa, jonka mukaan SMHV:n päätökset voivat perustua ainoastaan perusteisiin, joihin osapuolet ovat voineet ottaa kantaa (em. asia "saippuan muoto", tuomion 40 kohta; em. asia EUROCOOL, tuomion 20 kohta ja em. asia LITE, tuomion 13 kohta), ja tämä säännös koskee sekä tosiseikkoja että oikeudellisia seikkoja sekä näyttöä (asia T-16/02, Audi v. SMHV (TDI), tuomio 3.12.2003, Kok. 2003, s. II-5167, 71 kohta).

96 Käsiteltävänä olevassa asiassa on todettava, että SMHV on 2.8.2002 toimittanut kantajalle 6.11.1998 päivättyyn tiedonantoon, jossa ilmoitetaan väitteestä, ja etenkin väiteosaston 22.9.1999 tekemään päätökseen nro 799/1999 liittyvät asianmukaiset lähetysraportit faksitse ja kehottanut kantajaa esittämään huomautuksensa näistä asiakirjoista, minkä viimeksi mainittu teki 2.10.2002 päivätyllä kirjeellä.

97 Näin ollen on kiistatonta, että kantaja on saanut tietää tosiseikasta, joka muodostaa SMHV:n 13.2.2003 ja 13.3.2003 tekemien päätösten perustan, ja esittänyt siitä tosiasiallisesti oman näkökantansa, joten se ei voi näin ollen pätevästi vedota puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen. Sillä seikalla, että se on saanut muita väitemenettelyyn liittyviä asiakirjoja, etenkin 3.6.1999 ja 11.1.2000 lähetetyt faksit, joita se ei väitteensä mukaan ole saanut lähetyspäivinä, 4.7.2003 eli sen jälkeen, kun se on nostanut kanteen asiassa T-128/03, ei tältä osin ole merkitystä.

98 Lopuksi on todettava, että kantaja vetoaa siihen seikkaan, että väiteosasto ei ole 25.10.2000 antamassaan päätöksessä lausunut menetetyn määräajan palauttamista koskevasta pyynnöstä, sikäli kuin pyyntö koskee valitusmääräaikojen noudattamatta jättämistä mainitun osaston 22.9.1999 tekemän päätöksen osalta, ja että kantaja odottaa edelleen päätöstä tältä osin.

99 Todellisuudessa näyttää siltä, että väiteosasto on ilmoittanut, että se ei ole asetuksen N:o 40/94 78 artiklan 4 kohdan perusteella toimivaltainen lausumaan menetetyn määräajan palauttamista koskevan pyynnön tästä osasta, ja katsonut, että vain valituslautakunnat voivat siitä päättää.

100 Asiakirjojen perusteella kantaja ei ole vastustanut tätä ratkaisua. Se on myös pyytänyt SMHV:ltä 22.11.2000 päivätyllä kirjeellä, että valituslautakunta tekisi päätöksen menetetyn määräajan palauttamista koskevasta pyynnöstä sikäli kuin se koskee väiteosaston 22.9.1999 tekemän päätöksen valitusajan noudattamatta

jättämistä. Myöskään valituslautakunnan 26.9.2002 tekemässä päätöksessä, jossa lausutaan kantajan väiteosaston 25.10.2000 tekemästä päätöksestä tekemästä valituksesta, oleva kantajan väittämien yhteenveto ei sisällä mitään mainintaa tältä osin.

101 Näin ollen on todettava, että edellä 98 kohdassa mainittu tilanne ei ole riidan kohteena asiassa T-128/03 ja että pelkästään sitä, että kantaja mainitsee sen ilman, että vedotaan selvästi ja täsmällisesti asetuksen N:o 40/94 tai asetuksen N:o 2868/95 jonkin säännöksen mahdolliseen rikkomiseen, ei voida pitää kumoamisperusteena asiassa T-128/03 eikä asiassa T-380/02.

102 Edellä mainitun vuoksi kantajan kanteet on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

103 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja SMHV on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska väliintulija ei sitä vastoin ole esittänyt vastineessaan vaatimuksia oikeudenkäyntikulujen korvaamisen osalta, se vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanteet hylätään.

2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) oikeudenkäyntikulut.

3) Chipita International SA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Vilaras Martins Ribeiro Jürimäe

Julistettiin Luxemburgissa 19 päivänä huhtikuuta 2005.

H. Jung M. Vilaras

kirjaaja viidennen jaoston puheenjohtaja